

[Undervisningsministeren.]

det kgl. teater og privatteatrene i så henseende. Privatteatrene spiller én forestilling ad gangen, hvad der både publikumsmæssigt kræver dublering og arbejdsmæssigt kan tillade dublering. Det kgl. teater spiller et stærkt vekslende repertoire inden for 3 kunstarter. De to scener, der er nødvendige til dubleringsprøverne, er sæsonen igennem på forhånd beslagnet til prøvearbejdet på de kommende forestillinger.

Når et privat teater får sygemelding, har det normalt ikke anden mulighed for at gennemføre driften end dublering. På det kgl. teater kan man derimod spille et andet af repertoirets stykker. Derfor står man over for flere muligheder, og man vælger den, der anses for mest forsvarlig over for publikum og teatrets drift. Hvis rollen, som eventuelt skal dubleres, er mindre eller dens udførelse ikke i væsentlig grad påvirker forestillingens helhed, så dublerer man. Hvis det derimod er en hovedrolle, gør man det i reglen ikke. Teatret foretrækker da at give publikum et andet stykke, der er så godt udført, som man med kort varsel kan præstere det. Hvis f. eks. Poul Reumert blev syg, ville teatret føle det forkert over for publikum at lade en anden træde ind i hans sted i hurtig og hast.

Over for disse synspunkter har man undertiden sagt, at teatret så bør lade to skuespillere indstudere de krævede roller samtidig, så der altid er mulighed for en forsvarlig dublering, eventuelt for en alternering mellem dem, som man har det inden for ballet og opera. For at imødekomme kravet måtte man i realiteten sætte en forestilling op to gange samtidig, så opførelserne blev præget af hver deres kunstners personlighed. Dette måtte for at gøres kunstnerisk fuldt forsvarligt få indflydelse både på eventuelle beskæringer i teksten og på de andre medvirkendes spil, deres modspil. Noget sådant kunne naturligvis gennemføres, men det ville være på bekostning af teatrets øvrige arbejde, idet dobbeltbesætning i alle hovedroller ville medføre dobbelt prøvetid og dermed halvere antallet af nye forestillinger.

Alligevel skrider man ofte til dublering ved langvarige sygdomme. Når man ikke har tænkt sig at gøre det med „Aladdin“,

er det, fordi en forsvarlig nyindstudering ville tage mindst et par uger, og der er kun en måned tilbage af sæsonen, inden festivalen sætter ind.

Man håber dog, at „Aladdin“ vil kunne opføres igen allerede i indeværende sæson, og forestillingen vil jo i hvert fald blive taget op igen i begyndelsen af næste sæson. Jeg kan yderligere oplyse, at det kgl. teater i indeværende sæson har spillet 15 forskellige skuespil, 14 forskellige operaer og 24 forskellige balletter — i alt 53 stykker. Hvert af disse krævede, hvad enten det var genopførelser eller nyopsætninger, et mindre eller større antal prøvedage.

Det er yderst beklageligt, at „Aladdin“, hvor så mange kræfter er sat ind på at gennemføre dette storslåede skuespil, ikke for tiden kan opføres på grund af sygdom. Man håber dog som sagt, at der bliver mulighed for at spille „Aladdin“ nogle gange, før sæsonen slutter.

Om dublinger i almindelighed på det kgl. teater kan jeg derfor kun sige, at på den foranledning, som det ærede medlem her har givet, vil jeg med fremtiden for øje drøfte spørgsmålet med teaterchefen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om statsgaranti m. v. i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

Valgt blev: *Horn, Alsing Andersen, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Kolbjørn, Lars M. Olsen, Carl Petersen, A. C. Normann, J. M. Pedersen, Jensen-Brobj, N. Chr. Christensen, Damsgaard, From, Paabøl, Gottschalck-Hansen, Fanger og Jørgen Jørgensen (Ullerup).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den europæiske konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder, undertegnet i Strasbourg den 29. april 1957.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4015).